

září 9/2002

Milí přátelé,

když jsem byl malý chlapec, často jsem se hádal a nechápal, že měsíc září dospělí považovali za podzimní. Vždyť už jenom ten název „září“ napovídá, že slunce září a hřeje a proto je možné chodit se koupat a užívat si. Pravda však byla na straně dospělých. V září se musí do školy a pěkných dní už tolik není. Prostě, podzim je za dveřmi.

Dne 19. září bude ve Washingtonu, D.C. za přítomnosti českého prezidenta Václava Havla slavnostně odhalena socha našeho prvního československého prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka. Za necelý týden na to si připomeneme velikého státníka z jiné doby – sv. Václava. On stál na počátku našich křesťanských dějin. Jemu jsme vděční za veliký příklad křesťanského života v prostředí, které tehdy Krista teprve pomalu poznávalo.

Svátek sv. Václava je dnes státním svátkem, a tak to má být. Chtěl bych popřát všem nositelům jména Václav všechno nejlepší a odvahu žít křesťanství s opravdovostí tak, jak ho žil kdysi dávno kníže sv. Václav.

Přání všeho nejlepšího především patří panu Václavovi Vostřezovi z Kanady, který se dožívá 26. září osmdesáti let. Bůh ať odmění všechno, co pro církev v zahraničí udělal.

Příjemnou četbu přeje P. Antonín

Slavíme v měsíci září

8. září – Narození Panny Marie

Je to jeden z nejstarších mariánských svátků a dosvědčuje víru křesťanů, že se Panna Maria narodila bez dědičného hříchu – jinak se u svatých slaví úmrtní den (tj. den narození pro nebe). Podle dnešního data byl stanoven den, kdy se slaví početí Panny Marie (8. prosince). Skutečný den jejího narození neznáme. Dnešní datum se objevuje poprvé v 5. století v Jeruzalémě. Byl to výroční den posvěcení baziliky postavené na místě, které tamní tradice označovala za místo, kde se Matka Boží narodila; dnes tam stojí bazilika sv. Anny. Od 7. století se slaví v tento den svátek Narození Panny Marie.

15. září – Panny Marie Bolestné

V den po svátku Povýšení svatého kříže vzpomíná církev na bolesti Panny Marie, které trpěla ve spojení se svým Synem. V 15. století se začíná šířit úcta k jejím sedmi bolestem: 1. při předpovědi Simeonově (Lk 2,34-35), 2. při útěku do Egypta (Mt 2,13-15), 3. při hledání ztraceného Ježíše v jeruzalémském chrámě (Lk 2, 41-52), 4. při cestě na Golgotu, 5. při ukřížování Ježíše, 6. při snímání Ježíše z kříže, 7. při ukládání Ježíše do hrobu. Od roku 1423 se začala slavit památka Panny Marie Bolestné v pátek před Květnou nedělí a v roce 1727 bylo její slavení rozšířeno pro celou církev. Od roku 1667 ji slavil řád servitů jako hlavní svátek třetí zářijovou neděli; Pius VII. zavedl (1814) i tento druhý svátek pro celou církev jako poděkování za svůj šťastný návrat ze zajetí a v roce 1913 byl pro něj stanoven den 15. září. Při úpravě kalendáře po II. vatikánském sněmu byly oba tyto svátky spojeny v jeden a slaví se v tento den.

20. září – sv. Ondřeje Kim Teagona, kněze, Pavla Chong Hasanga a druhů, mučedníků

Křesťanství se dostalo do Koreje v 18. století prostřednictvím několika laiků, kteří přinesli z Číny několik katolických knih. Toto prvokřesťanské společenství bylo vedeno a udržováno téměř výhradně laiky. První kněží z Francie tajně vstoupily do země teprve v roce 1836. V té době už tam žilo několik tisíc křesťanů. Svou věrnost Kristu dosvědčovali i v dobách častých pronásledování. První biskup francouzského původu, Vavřinec Imbert, zemřel mučednickou smrtí 21. září 1839. Nejvíce křesťanů bylo umučeno při pronásledování v letech 1839, 1846, a 1866. 103 z nich prohlásil za svaté papež Jan Pavel II. Při své pastorační návštěvě v Koreji 6. května 1984. Mezi nimi zaujímal přední místo první korejský kněz Ondřej Kim Teagon a horlivý laický apoštol Pavel Chong Hasang; ostatní jsou převážně laici: muži i ženy, ženatí i svobodní, starci, mládež a děti.

21. září – sv. Matouše, apoštola a evangelisty

Když ho Ježíš povolal mezi své učedníky, byl v Kafarnau (Mt 9,9) výběřím poplatků*, pravděpodobně městských, nebo daní a cla ve službách Heroda Antipy. Markovo a Lukášovo evangelium uvádějí při této příležitosti jeho druhé jméno Levi, a Marek dodává, že to byl syn Alfeův (Mk 2,14; Lk 5,27). Je také ve všech seznamech apoštolů (Mt 10,3; Mk 3,18; Lk 6,15; Sk 1,3). Dále se o něm biblické texty nezmiňují. Po seslání Ducha svatého působil nejprve mezi Židy v Palestině a napsal pro ně aramejsky evangelium; jeho dnešní řecký text je pozdějším překladem. Kam odešel hlásat evangelium potom, nelze s jistotou tvrdit; starokřesťanská tradice se zmiňuje o Etiopii, Persii a Pontu u Černého moře. Východní i západní křesťané ho uctívají jako mučedníka. V 11. století mu byl v Salemu (v jižní Itálii) postaven kostel, v němž jsou dnes uloženy jeho ostatky.

Z posledního dopisu svatého Ondřeje Kim Taegoňa

Víra se dovršuje láskou a vytrvalostí

Milovaní bratři a přátelé, znovu a znovu uvažujte o tom, že Bůh na počátku stvořil nebe i zemi a všemu dal moudře správný řád; a také přemýšlejte o tom, proč a s jakým úmyslem stvořil právě člověka jako svůj obraz, podle své podoby.

Kdybychom tady v tomto světě plném nebezpečí a utrpení neuznávali Boha Stvořitele, nic by nám neprospělo, že jsme se narodili, ani že žijeme. Ačkoliv jsme přišli na svět z milosti Boží a právě tak z milosti Boží jsme byli pokřtěni a přijati do církve, stali jsme se učedníky Pána a neseme jeho slavné jméno, k čemu by nám prospělo tak velké jméno bez naší opravdovosti? Ano, bylo by marné, že jsme přišli na svět a že jsme vstoupili do církve, ba dokonce znamenalo by to zradit Pána a jeho milost. Bylo by lépe se nenarodit, než přijmout Kristovu milost a provinit se proti němu.

Pohleďte na rolníka, jak na poli zasévá: v příhodné době rozorává půdu, pak ji hnojí, a nemyslí vůbec na únavnou práci a horko, ale hledí si vzácného semene. A když nastane čas žní a zdvívají se do výše plné klasy, jeho srdce zapomene na námahu a pot, jásá radostí a je plně šťastí. Vyrastou-li však klasy prázdné a není na nich nic než sláma a slupky, tu si rolník vzpomene na tvrdou práci a námahu a odejde z pole; tím víc na pole zanevře, čím víc se o něho staral.

Podobně to dělá Kristus: země je jeho pole, my lidé jsme rýže, milost je životodárné bahno. A on nás skrze vtělení a vykoupení zavlažuje svou krví, abychom mohli růst a dozrát. A v den soudu nastane čas žní: kdo milostí Boží dozrál k plnosti Božího synovství, bude se radovat v nebeském království; kdo však nedozraje, i když ho Bůh předtím přijal za vlastního, stane se nepřítelem Božím, a podle zásluhy ho stihne věčný trest.

Milovaní bratři, buďte si vědomi toho, že náš Pán Ježíš sestoupil na svět a vytrpěl nesčetné bolesti, že svým vlastním utrpením založil církev a utrpením věřících ji šíří. A ať ji světská sláva jakkoliv utlačuje a proti ní brojí, přece ji nikdy nepřemůže. Po Ježíšově nanebevstoupení od dob apoštolských až dodnes církev svatá všude uprostřed pronásledování vzrostla.

A nyní už padesát nebo šedesát let, od doby, kdy církev vstoupila do naší Koreje, věřící tu stále znovu snášeli pronásledování, a pronásledování zuří i dnes. Mnoho přátel vyznávajících víru, mezi nimi i já, je uvězněno, a podobně i vy žijete v neustálém soužení. Jak bychom tedy neměli mít v hloubi srdce zármutek, když tvoříme jedno tělo? Jak bychom podle lidského citění neměli prožívat bolest z odloučení? Ale Bůh ví o každém nepatrném vlasu na hlavě, jak praví Písmo, a ve své vševědčnosti se o vás stará; jak jinak tedy chápat celé pronásledování než jako Boží příkaz nebo vyznamenání od Boha nebo třeba i trest?

Konejte tady vůli Boží a celým srdcem bojujte pro nebeského vůdce Ježíše, a přemáhejte zlého ducha tohoto světa, vždyť Kristus už ho přemohl.

Žádám vás, neopomíjejte bratrskou lásku, ale navzájem si pomáhajte a vytrvejte až do doby, kdy se Pán nad námi smiluje a zbaví nás soužení.

Je nás tu dvacet a s pomocí Boží se dosud všichni dobře drží. Bude-li někdo zabit, žádám vás, abyste se starali o jeho rodinu. Je toho ještě mnoho, co bych vám měl říci, ale jak to mohu vyjádřit písemně? Končím dopis. Protože už máme velmi blízko k rozhodujícímu zápasu, snažně vás prosím, žijte věrně z víry, abyste jednou vešli tam, kde se budeme radovat jedni z druhých v nebeské blaženosti. Zdravím vás políbením lásky a pokoje.

Rady zkušeného ďábla C.S. Lewis

Tato kniha je pravděpodobně nejslavnější knihou C. S. Lewise. Je to vtípný i moudrý rozbor silných i slabých stránek povahy křesťana, jak o nich píše zkušený ďábel Zmarchrob svému mladému synovci Tasemníkovi.

Poznámka: Nepřítel = Bůh, Otec v Hlubinách = Ďábel, Pacient = člověk, kterého má Tasemník přivést do pekla

5. KAPITOLA

Můj drahý Tasemníku,

trochu jsi mě zklamal. Čekal jsem podrobné hlášení o Tvé práci, ale místo něho přišel jakýsi chvalozpěv. Píšeš, že „šlíš radostí“, protože lidé v Evropě začali zase jednu válku. Velice dobře chápu, co se Ti stalo. Nešlíš; jenom ses opil. Když čtu mezi řádky Tvého (velice nevyváženého) líčení pacientovy bezesné noci, dovedu si dobře představit, cos cítil. Poprvé za celou svou kariéru jsi ochutnal to víno, které je naší odměnou za všechnu námahu – muka a chaos lidské duše – a ono Ti stouplo do hlavy. Ale já Ti to nevyčítám; vřdyť přece vím, jak si nezkušený. Zareagoval pacient na některé Tvé hrůzné obrazy budoucnosti? Přidals k nim pár působivých a sebelitostivých vzpomínek na šťastnou minulost? Chvěl se mu trochu žaludek? Zahráls mu při tom pěkně na své housle, že? No, to všechno je úplně v pořádku. Ale pamatuj si, Tasemníku: nejdříve povinnost, potom zábava. Kdybys nějakou neukázněností nakonec o svou kořist přišel, věčně bys žíznil po tom, cos právě okusil. Ale naopak: pokud si jeho duši zajistíš tím, že budeš užívat své medicíny pohotově, vytrvale a rozvážně, pak on bude Tvůj navždycky: živý pohár, plný zoufalství, hrůzy a úžasu až po okraj, a Ty ho budeš moci přiložit ke rtům, kdykoliv se Ti zachce! Nenech se tedy žádným přechodným vzrušením odvést od svého skutečného poslání – nahlodat jeho víru a zabránit mu ve cnostech. Ve svém příštím dopise mi podrobně popiš, jak pacient reaguje na válku, abychom mohli uvážit, zda je lepší z něho udělat hurá – vlastence nebo radikálního pacifistu. Možností je mnoho. Ale prozatím Tě musím varovat: od války si moc neslibuj.

Samozřejmě, že válka je zábavná. Bezprostřední strach a lidské utrpení je pro zástupy našich těžce pracujících příslušníků zaslouženým a příjemným občerstvením. Ale jaký trvalý užitek bychom z války měli, kdybychom s její pomocí nepřivedli duše k Našemu Otci v Hlubinách? Když vidím, jak lidé trpí jen přechodně a nakonec nám uniknou, mám pocit, jako bychom směl ochutnat první chod bohaté hostiny a pak musel jen přihlížet. Je to horší než nemít vůbec nic. Nepřítel nás (v souladu se svými barbarskými metodami boje) nechává zhlédnout krátké utrpení svých oblíbenců jen proto, aby nás mučil a trápil a aby se posmíval našemu neustálému hladu, který v této fázi velkého střetnutí jeho blokáda nepochybně vyvolává. Raději tedy uvažujme spíše o tom, jak války v Evropě využít, než jak z ní mít požitek.

Válka totiž v sobě skrývá určité tendence, které nám v žádném případě neprospívají. Samozřejmě můžeme doufat, že dojde k mnoha krutostem a nestoudnostem; pokud si ale nedáme pozor, uvidíme, jak se tisíce lidí obracejí v tomto utrpení k Nepříteli – a desetitisíce těch, kdo tak daleko nedospěli, odvrátí svou pozornost od sebe k těm hodnotám a záležitostem, které považují za důležitější, než jsou oni sami. Já vím, že Nepřítel mnoho z těch záležitostí odsuzuje, ale právě v tom On bojuje tak nečestně. Často ukořistí lidi, kteří obětovali své životy za věci, které On považuje za špatné, a vysvětluje to absurdním sofismatem, že to prý ti lidé považovali za správné a že se tedy řídili tím nejlepším, co znali. – A také považ, k jakým nežádoucím úmrtím ve válce dochází. Lidé bývají zabiti tam, kde to čekají, a patří-li do tábora Nepřítele, bývají na smrt i připraveni. Oč by pro nás bylo lepší, kdyby všichni lidé umírali v drahých sanatoriích – mezi lékaři, kteří jim lžou, mezi ošetřovatelkami, které jim lžou, a mezi přáteli, kteří jim lžou, jak jsme je to naučili! Ti všichni

slíbují umírajícím život a podporují je v přesvědčení, že choroba omlouvá každou jejich slabost; a pokud se naši příslušníci vyznají ve svém řemesle, také se ani nezmíní o knězi, aby se nemocný nedozvěděl, jak je na tom doopravdy. A jak je pro nás zhoubné to neustálé vědomí smrti, které válka přináší! Jedna z našich neúčinnějších zbraní – spokojená požívačnost – pak ztrácí svou účinnost. Ve válce si dokonce ani člověk nemůže myslet, že bude žít věčně.

Já vím, že Oprudník a spol. Viděli ve válkách velkou příležitost k útokům na víru, ale myslím, že to trochu přehnali. Nepřítel svým lidským stoupcům jasně řekl, že utrpení je důležitou částí toho, co nazývá Vykoupením; pokud tedy víru vyvrátila válka nebo mor, pak taková víra ani nemohla stát za tu námahu. Tím myslím to dlouhodobé utrpení, které válka přináší. Samozřejmě je možné zmocnit se člověka ve chvíli hrůzy, smrti blízké osoby nebo fyzické bolesti, kdy mu rozum právě neslouží. Ale zjistil jsem, že pokud se člověk obrátí k hlavnímu stanu Nepřítele, dokonce ani tehdy téměř nikdy nezůstane bez pomoci.

Líbá Tě Tvůj strýc Zmarchrob

Poděkování Václavi Jelínkovi jr.

Věna Jelínek odchází na stúdia do Syracuse, NY, kde také studuje jeho starší sestra Marie. Nebude už moci každou neděli, jak doposud, ministrovat a pomáhat při přípravě na mši svatou. Má však svoje nové následovníky Brendona, Michelka a Mikuláše. Jim také upravil ministranské oděvy a procvičoval s nimi ministrování. Jménem celé komunity chci Věnovi poděkovat za velkou pomoc a popřát mu hodně zdatu při stúdiu.

Fr. Antonín

Povodeň v ČR – můžeme pomoci?

Veliká povodeň v polovině srpna postihla naši vlast. Veliké území naší republiky (zvláště v Čechách) bylo zatopeno. Mnoho obydlí je zcela zničeno a škody se odhadují na desítky miliard korun. Čeští a moravští biskupové vyhlásili na neděli 25. srpna celonárodní sbírku, jejíž výtěžek bude určen na pomoc lidem postiženým povodněmi. Současně vyzvali věřící, aby v rámci osobních možností prokázali křesťanskou a lidskou solidaritu všem potřebným. I my se můžeme přidat a pomoci. Konto na které můžete zasílat pomoc:

North American Pastoral Center for Czech Catholics (stačí zkratka NAPCCC)

Memo: POVODĚŇ

Adresa:

Biskup Petr Esterka

300 E Taft Ave

Orange, CA 92865

Částku je možné si odpočítat z daní. Pokud přispějete více než 250 \$, otec biskup vám pošle IRS form. Bůh ať žehná všem, kteří myslí na ty kdo trpí.

Schůzka ve Washingtonu D.C.

Čas ubíhá rychleji než bychom si kolikrát přáli. V létě příštího roku tomu bude dvacet let (1983), co se ve velkém počtu sjeli čeští katolíci aby se zúčastnili slavnostního posvěcení naší národní kaple ve Washingtonu, D.C. Přípravná schůzka na organizaci oslav 20. výročí se konala u pana A. Brože. Předběžný datum oslav byl stanoven na neděli 22. června 2003.

Vzpomínka na Marca (Milada Šťastná)

On August 3rd my talented, strong and athletic 31 years old son Marcus Alexander Roehm died of an overdose of heroin. Many people lost their loved ones just 5 weeks later in the 9-11-01 tragedy. Some of the loved ones were real heroes (the fire fighters, policemen and some of the victims), many of them just innocent people, who died because there is almost a total failure of religions to teach tolerance. In some of them – like Islam – even more than in the others.

In view of the terrible tragedy of World Trade Center people are somehow forgetting or not even wanting to see, that Osama Bin Laden and his followers and army of terrorists have been winning their war against the USA and all of the western world for tens of years now, engaging grand scale drug lords and traffickers to push drugs on our young people, to inflict the socially and ultimately killing many of them. The numbers are staggering. Just out of Marc's High School class of 88 three classmates are dead of overdoses. And that is only one class from one village of North Shore of Long Island. Try multiplying that by the amount of classes in each village and town of the whole country. That is probably the reason, why it is so hard to find dependable statistics of the drug casualties. As if we do not want to know the exact numbers. There are many more thousand of victims than the 2800 + from World Trade Center.

All of the production of poppy seeds of the Islamic villages in Pakistan, Afghanistan and probably most of the surrounding countries turns into heroin and other drugs, which in turn become the blood money from our children, that support the terrorist activities of Islamic criminals.

Most of us do everything in our power to stop our children from killing themselves and us, but short of chaining them to some concrete fixture in our houses, and not letting them out of our sight for even a few minutes, there is not much we can do once they are hooked. And that point is very hard to define.

My family and I will never be able to hug Marc and watch him lead a life with his own children, which he wanted so much. Ours and so many other families are destined to suffer an indescribable loss for the rest of our lives. Not to many people are willing to talk about the horrors of living with someone addicted to drugs or dead as a result of it. But I feel, that in their memory, and for the good of new generation, we have to do three things in the first place.

First and foremost we have to fight for the death penalty for the drug lords and all levels of confirmed drug dealers in all of the U.S.A.

Secondly, - whatever religion we belong – we have to stress TOLERANCE to one another's beliefs and hope, that even the Muslim communities in the USA will get the message and spread it to their Muslim co believers in the Middle Eastern, Asian and African countries.

And thirdly: Let women take much bigger part in politics and governments all over the world. Because they know the value of life and difficulty of bringing up a child to well to risk losing it due to any kind of hatred, fanaticism, terrorism or even plain ignorance.

(Pozn. Ne všechny názory tohoto příspěvku se shodují s názory ZVONU)

Minutové nesmysly (One Minute Nonsense)

Anthony de Mello, SJ (pokračování)

Jeden šálek kávy - jedna myšlenka

Jednou dal Mistr hádanku: „Co má umělec a muzikant společného s mystikem?“

Všichni se dali poddat.

„Vědomí, že nejkrásnější řeč nevychází z jazyka,“ pravil Mistr.

 Pro lidi, kteří žili cnotně, aby si získali Boží přátelství či přízeň, měl Mistr toto podobenství:
 Mnoho lidí se zúčastnilo reklamní soutěže výrobce mýdel o nový cadillac.
 Měli odpovědět na otázku: „Proč jste si oblíbili mýdlo 'Nebeská vůně'?“
 Jedna žena poctivě odpověděla: „Protože bych moc ráda měla cadillaca.“

Vzpomínáme:

S láskou a vděčností vzpomínáme na Prof. Kurta K. Neumanna zemřelého 16. června 2002
 Manželka Valerie, celá rodina a přátelé.

Mše svaté 1. - 31. září 2002 + neoznamené v minulém čísle

DATUM	ÚMYSL	DÁRCE
26-JUL-02	Za zdraví pro paní Hlinkovu	rodina
16-Aug-02	Za zemřelé rodiče, prarodiče a bratra	Prof. Jiří Glos
19-Aug-02	Za Zdenku Paličkovou	Jan a Dagmar Rennerovi
01-Sep-02	Za zemřele rodiče Češilkovy a Hlinkovy	rodina Hlinkova
02-Sep-02	Za zemřelou rodinu Sedleckých	Lucie Chytil
04-Sep-02	Za živou rodinu Scheinostovu	Lucie Chytil
05-Sep-02	Za zemřelého Prof.Kurta K. Neumanna	Naďa Horak
06-Sep-02	Za zemřelého Prof.Kurta K. Neumanna	Ivana a Marta Zvěřina
07-Sep-02	Za zdraví krajanů, zvláště 70 a 80tníků	Naďa Horak
08-Sep-02	Za zemřelého Františka Poláška a dvojce rodiče	rodina Tomečkova
09-Sep-02	Za zemřelou Anežku Machalovou, Marii Blažkovou a staříčky Kocurkovy	
11-Sep-02	Za zemřelou Marii Rutar (1895 – 1964)	Prof. Z. Rutar
12-Sep-02	Za zemřelou Emílii Dolejší	rodina Zahradníková
15-Sep-02	Za živ. a zemřelou rodinu Chytilovu a Kratochvílovu	Lucie Chytil
16-Sep-02	Za zomrelého Štefana Billa	syn Josef s manželkou
18-Sep-02	Za zomrelú sestru Miladu Havlíkovu	rodina Krupkova
22-Sep-02	Za krajauskou rodinu (Washington D.C.)	
23-Sep-02	Za zomrelého bratra Jozefa Škrkoňa	sestra
25-Sep-02	Za strýce Jana Kováčika	rodina Michtalik
26-Sep-02	Prosba za zdraví a Boží požehnání	rodina Zahradníková
28-Sep-02	Za zemřelou Aloisii Zahradníkovou	rodina Zahradníková
29-Sep-02	Za zemřelého manžela Jiřího Smrčka	Božena Smrčková

Děkujeme za příspěvek na tisk Zvonu:

V minulém období přispěli:

Lebeda Jaromír, Anna Slavík, Prof. Jiří Glos, Milada Z. Kubíková Šťastná, Anna Vašek, Miroslav Tkadlec, Anna Hlavatá, Gita & Josef Hlavinka, Josef Vasata, Anna Benáčková, rodina Tomečkova, Dagmar Rennerová, Mr. & Mrs. Frank Blablo

Blahopřejeme k narozeninám:

V měsíci září slaví narozeniny:

Ludmila Sedláčková jr. 2. září, Jerome Minister 2. září, Patrik Munzar 10. září, Barbara Jochová 12. září, Václav Jelínek sr. 20. září, Jan Tomeček 21. září, Vlasta Krupková 24. září, Anička Tydlitátová 25. září, Václav Vostřez 26. září, Marcel Parikrupa 26. září, Mikuláš Pope 26. září, Marie Jelínková 26. září, Václav Jelínek jr. 28. září.

Mše svatá v naší národní kapli ve Washingtonu, D.C. bude 22. září ve 12,00 hod.

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění ve školní jídelně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.)

Adresa českého kněze: P. Antonín Kocurek, PO Box 387, Roslyn NY 11 576

Tel/Fax: (516) 625 2682 E-mail: anthony57@msn.com <http://www.czechia.com/zvon>

ZVON

ST. MARY'S
PO BOX 387
ROSLYN NY 11576

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO 54

Mr. & Mrs. Jiri Hnizda
3185 Teapot Dome Dr
Manchester MD 21102-1206

